

[Socialministeren.]

øvrigt skal gennemføre en forstandig Økonomi, at modtage en saadan Lov. Det kan jeg ikke saa godt udsætte mig for, og derfor maa jeg fraraade det høje Ting at vedtage Mindretallets Forslag og anbefale, at man vedtager Lovforslaget uforandret som af Flertallet indstillet.

Ordføreren (A. Johansen): Jeg skal ikke unødigt forlænge Debatten, men jeg undlod i mit første Indlæg at bemærke, at netop med Hensyn til Spørgsmaalet om Forlængelse af den fortsatte Hjælp har der i hvert Tilfælde to Gange været lovgivet her paa Rigsdagen, hvilket altsaa vil sige, at man dog tidligere har kunnet affinde sig dermed. Jeg har heller ikke kunnet forstaa de Betænkeligheder, man nærer fra den anden Side, for hvad enten man vedtager en ekstraordinær Lov af den ene eller anden Art, er og bliver den ekstraordinær og vedrører ikke direkte den ordinære Forsikring; men det er langt farligere at foretage Reguleringen gennem den ordinære Forsikring end gennem Fortsættelseshjælpen.

Spørgsmaalet om Arbejdsmændenes 30 Dage for ugifte har ogsaa været fremme i Udvalget, og det er der blevet oplyst, at disse ugifte har 80 Kr. mindre i Understøttelse, end Forsørgere har, saa at der altsaa ikke er Tale om en Merbetaling. I øvrigt drejer det sig kun om Arbejdsmænd, som har opnaaet en vis Anciennitet, og Forsøg paa at bringe det Spørgsmaal i Forbindelse med Spørgsmaalet om Arbejds-kraft til Landbruget vil, efter de Krav, der stilles fra Landbrugets Side med Hensyn til Arbejds-kraft, efter min Mening være urigtige.

Saa vil jeg endelig gerne sige til det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe), at det er vist tiende eller tolvte Gang, jeg nu hører det Citat af, hvad Steincke i sin Tid har sagt. Jeg har tidligere overværet en Debat herom, og det var, som jeg gjorde opmærksom paa ved første Behandling, efter min Mening og sikkert ogsaa efter de flestes Mening i hvert Fald ikke den ærede Ordfører for Venstre, som løb af med Palmerne. Men jeg skal gerne gaa videre i Teksten og tilføje, at selv om Justitsministeren, som paa det Tidspunkt var Socialminister, virkelig i Tro paa, at der var gennemført en udmærket Ordning gennem Socialreformen, har regnet med, at man maaske kunde undgaa ekstraordinære Love, skete det paa et Tidspunkt, da vi endnu ikke havde oplevet den sidst gennemløbne Krise. Jeg vil gerne minde om det

Standpunkt, som det Parti, det ærede 5te Medlem for 4de Kreds tilhører, altid tidligere optraadte med, nemlig det, at man skulde lade Kræfternes frie Spil raade. Da bebrejdede de altid os, naar vi ønskede at gribe ind deri. Jeg beder det ærede Medlem gaa hjem til sit Parti og høre, hvordan det nu stiller sig til at lade Kræfternes frie Spil raade. Saa vidt jeg erindrer, ophørte det i Oktober 1931, og saa forekommer det mig, at det ærede Medlem, som dog sikkert maa erkende, at der kan foregaa saadanne Omskiftelser her i Verden, at man kan gaa fra eet Standpunkt til den modsatte Yderlighed, ikke saa kraftigt skulde hænge sig i, at vi har haft en Socialminister her i Landet, som i god Tro til omfattende Lovforslags Virkning mente, at man i nogen Grad kunde imødegaa Arbejdsløshedens Virkninger, men som i øvrigt, ogsaa indrømmet fra anden Side, aldrig har lovet andet og mere, end at det gjaldt ordinære Forhold.

Jeg skal stadig anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Justitsministeren (Steincke): Jeg vil henstille til den ærede Ordfører (A. Johansen) ikke fremtidigt at slide saa voldsomt i det Spørgsmaal, det er ganske overflødigt. Det nytter nemlig ikke det fjerneste. Jeg har imødegaaet den ærede Ordfører for Venstre og hans Parti ovre i Folketinget 11 Gange, men det hjælper ikke det allermindste. Det er akkurat, som da der i sin Tid stod i Aviserne, at jeg havde givet 800 Kr. til den Mand, som skød i Folketinget. Det har været dementeret 5 Gange, men det vil gaa over i Historien som en uigendrivelig Sandhed.

Stensballe: Jeg skal saamænd ikke bore mere i det Spørgsmaal og i de Udtalelser. Det faktiske Forhold er, at der nu foreligger et Lovforslag, som Regeringspartierne har Magt til at gennemføre, og som de, efter hvad der foreligger, vil gennemføre, og saa behøver vi ikke at komme tilbage til det mere.

Der er imidlertid nogle enkelte Bemærkninger, jeg gerne vil henvende til den højtærede Socialminister, som igen var inde paa Spørgsmaalet om Arbejdsmændene og sagde, at han ikke kunde gaa med til Gennemførelse af vort Ændringsforslag, fordi der ikke var forstandig Økonomi i at give Arbejdsmændene Tilladelse til — saaledes forstod jeg det — en Forlængelse af det vedtægtsmæssige Dageantal op til Tredieparten. Jeg maa rigtignok sige, at naar den højtærede Minister kunde gaa med til at ud-